NEUVOSTON PÄÄTÖS (EU) 2020/2064,

annettu 7 päivänä joulukuuta 2020,

Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Egyptin arabitasavallan välisen assosiaation perustavalla Euro–Välimeri-sopimuksella perustetussa assosiaationeuvostossa Euroopan unionin puolesta otettavasta kannasta mainitun sopimuksen muuttamiseen korvaamalla sen käsitteen ”alkuperätuotteet” määrittelyä ja hallinnollisen yhteistyön menetelmiä koskeva pöytäkirja N:o 4

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 207 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan yhdessä sen 218 artiklan 9 kohdan kanssa,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Unioni teki Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Egyptin arabitasavallan välisen assosiaation perustavan Euro–Välimeri-sopimuksen, jäljempänä ’sopimus’, neuvoston päätöksellä 2004/635/EY ([1]), ja sopimus tuli voimaan 1 päivänä kesäkuuta 2006.

(2) Sopimukseen sisältyy pöytäkirja N:o 4 käsitteen ”alkuperätuotteet” määrittelystä ja hallinnollisen yhteistyön menetelmistä, jäljempänä ’pöytäkirja N:o 4’. Pöytäkirjassa N:o 4 olevan 3 artiklan nojalla sopimuksen 74 artiklan 1 kohdalla perustettu assosiaationeuvosto, jäljempänä ’assosiaationeuvosto’, voi päättää pöytäkirjan N:o 4 määräysten muuttamisesta.

(3) Assosiaationeuvosto hyväksyy ennen vuoden 2023 loppua pidettävässä seuraavassa kokouksessaan päätöksen sopimuksen muuttamisesta korvaamalla pöytäkirja N:o 4, jäljempänä ’päätös’.

(4) On aiheellista määrittää kanta, joka otetaan unionin puolesta assosiaationeuvostossa, koska päätöksellä tulee olemaan unionia sitovia oikeusvaikutuksia.

(5) Unioni teki etuuskohteluun oikeuttavia Paneurooppa–Välimeri-alkuperäsääntöjä koskevan alueellisen yleissopimuksen, jäljempänä ’yleissopimus’, neuvoston päätöksellä 2013/94/EU ([2]), ja yleissopimus tuli voimaan 1 päivänä toukokuuta 2012. Siinä vahvistetaan yleissopimuksen sopimuspuolten välillä tehtyjen asiaankuuluvien kahdenvälisten vapaakauppasopimusten nojalla kaupattavien tavaroiden alkuperää koskevat määräykset, joita sovelletaan rajoittamatta kuitenkaan mainituissa kahdenvälisissä sopimuksissa määrättyjen periaatteiden noudattamista.

(6) Yleissopimuksen 6 artiklassa määrätään, että kukin sopimuspuoli toteuttaa asianmukaiset toimenpiteet varmistaakseen yleissopimuksen tosiasiallisen soveltamisen. Tätä varten päätöksellä lisätään pöytäkirjaan N:o 4 dynaaminen viittaus yleissopimukseen, jotta siinä viitattaisiin aina yleissopimuksen viimeiseen voimassa olevaan versioon.

(7) Yleissopimuksen muutoksesta käytyjen keskustelujen tuloksena laadittiin uudet nykyaikaistetut ja joustavammat alkuperäsäännöt, jotka on määrä sisällyttää yleissopimukseen. Unioni ja Egyptin arabitasavalta ovat sopineet soveltavansa mahdollisimman pian yleissopimuksen sääntöihin perustuvia vaihtoehtoisia alkuperäsääntöjä, joita voidaan käyttää kahdenvälisesti vaihtoehtona yleissopimuksen alkuperäsäännöille siihen asti, kun yleissopimuksen muutos tehdään ja se tulee voimaan, jäljempänä ’siirtymäsäännöt’. Päätöksessä määrätään näin ollen myös siirtymäsäännöistä.

(8) Unionin kannan assosiaationeuvostossa olisi sen vuoksi perustuttava päätösluonnokseen,

([1]) Neuvoston päätös 2004/635/EY, tehty 21 päivänä huhtikuuta 2004, Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Egyptin arabitasavallan välisen assosiaation perustavan Euro–Välimeri-sopimuksen tekemisestä (EUVL L 304, 30.9.2004, s. 38).

([2]) Neuvoston päätös 2013/94/EU, annettu 26 päivänä maaliskuuta 2012, etuuskohteluun oikeuttavia Paneurooppa–Välimeri-alkuperäsääntöjä koskevan alueellisen yleissopimuksen tekemisestä (EUVL L 54, 26.2.2013, s. 3).

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Egyptin arabitasavallan välisen assosiaation perustavalla Euro–Välimeri-sopimuksella perustetussa assosiaationeuvostossa unionin puolesta otettava kanta mainitun sopimuksen muuttamiseen korvaamalla sen pöytäkirja N:o 4 perustuu assosiaationeuvoston päätösluonnokseen ([3]).

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se hyväksytään, ja sen voimassaolo päättyy 31 päivänä joulukuuta 2023.

Tehty Brysselissä 7 päivänä joulukuuta 2020.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
M. ROTH

([3]) Ks. asiakirja ST 11075/20 osoitteessahttp://register.consilium.europa.eu.